Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 208. Braşov, Mercurî, 20 Septemvre (2 Octomvre) 1895.

Inaugurarea podului de peste Dunăre.

Bucuresci, 16 (28) Septemvre.

C'un interes încordat şi cu multă mândriă a aşteptat tótă suflarea românéscă importantul eveniment al deschiderii uriaşului pod de peste Dunăre.

Şi au fost juste şi legitime acest interes şi acéstă mândriă, căci am asistat alaltăerî la un nou triumf al României. de astă-dată pe calea pacînică a progresului şi a sciinţei.

Diua de 14 (26) Septemvre 1895 a dat dovadă lumei, că România, victoriósă în resboiu, scie se fiă tare şi neînfrântă şi în împlinirea chiămării sale culturale şi civilisatóre la porţile Orientului.

Cuvintele, cu carî Regele Carol a încheiat memorabilul seu discurs, ţinut la banchetul festiv dela Cernavoda, consacréză viu şi puternic acest triumf al României, „al căreia avênt nimenî nu-'l mai póte oprì în drumul mărirei şi al propăşirei".

Orî ce descriere a decursului măreţei serbărî de alaltăerî va da numai o palidă icónă a ideilor şi sentimentelor, de carî patrioţii românî, în frunte cu Domnitorul, au fost pĕtrunşî în acest moment, când îşi vĕdură realisată încă una din aspiraţiunile lor nobile pentru mărirea şi propăşirea ţĕrii.

Schiţând momentele de căpetenia ale serbării şi impresiunile, ce le-am primit, credem, că vom pute satisface cel puţin întru cât-va aşteptărilor publicului doritor de a sci în ce chip s'a sĕvĕrşit acéstă serbare, unică în felul ei.

*

Joi des de diminéţă au început sĕ circule trenurile, carî din Bucuresci şi din tóte celelalte oraşe duceau pe visitatorî la Cernavoda. La 9 óre a plecat din gara dela Nord trenul accelerat, în care se aflau cei 400 de învitaţî: Metropolitul cu înaltul cler, Senatorî, şi deputaţî, corpul diplomatic, înalţii funcţionarî ai statului, corpul ingineresc, representanţii pressei etc. Acest tren a sosit pe la 12 óre la Fetescî, de unde se începe noua linia ferată cu construcţiile de artă ale podului de peste Dunăre: adecă mai întâiu podul de peste Borcea, un braţ al Dunării, de care este legat un viaduct, avênd laolaltă o lungime de aprópe 1000 metri, apoi lucrările prin baltă cu marele viaduct în lungime de 1500 metri, ér aprópe de ţĕrmul Dunării un alt viaduct de 900 metri, care conduce la pod, în fine podul propriu dis peste Dunăre, care are o lungime de 750 metri.

Invitaţii trecură podul de peste Dunăre pe jos până la cea din urmă pilă şi îşi ocupară locurile indicate în program.

*

Intrarea în pod se face printr'o póртă monumentală cu două turnuleţe architectonic frumos construită. Pe frontispiciul Porţii de intrare este inscripţiunea cu litere de aur uriaşe:

Podul Regele Carol I.

Pe de-asupra două medalióne de bronz încunjurate de laurî înfăţişéză portretele Regelui şi Reginei. Aceste medalióne sunt lucrate de sculptorul Hegel. De amêndouĕ părţile se mai vĕd şi armele ţĕrii în bronz.

Pórta de eşire pe malul drept dobrogean al Dunării este construită asemenea celei dintâiu şi pórtă pe frontispiciul ei inscripţiunea:

Făcut sub dómnia Regelui Carol I. 1890—1895.

Aicî sunt remarcabilî cei doi dorobanţî de bronz cu arma în mână, carî sunt aşedaţî pe laturele dinafară ale Porţii, ca santinele ale podului. Aceştî doi Curcanî, de-o mărime colosală, simbolisând gloria României în resboiul dela 1877—78, se vĕd de departe. Ei sunt fórte reuşiţî şi esprimă minunat inteligenţa, vitejia şi ţinuta mândră, dér mai liberă a soldatului român. Statuele aceste, carî presentă adevĕratul tip de „Curcan", sunt lucrate de distinsul sculptor frances Leon Pilet.

Pe arcada porţii, la stânga, e zidită o tablă comemorativă de bronz, pe care cu litere de aur se cetesce următórea inscripţiă:

Infiinţarea acestui pod a fost votată de Corpurile Legiuitóre în anul 1895, preşedinte al consiliului de miniştri fiind
I. C. Brătianu.
Construcţiunea lui, hotărîtă în anul 1889, s'a început în anul 1890 şi s'a
terminat
în anul 1895
fiind
Preşedinţi ai consiliului de miniştri
Generalul Gheorghe Manu
şi
Lascar Catargiu
ear
Miniştrii ai lucrărilor publice
Alexandru Lahovari, Alexandru Marghiloman şi Constantin Olănescu.
Lucrările s'au executat de către
Direcţiunea generală a căilor ferate ale
Statului
prin
Compania Fives-Lille din Franţa,
fiind
Director general al căilor ferate
Gheorghe I. Duca
ear
Autor al proiectului şi director al lucrărilor
Anghel Saligny.

Deodată, la óra 1 după amédĭ bubuitul tunurilor artileriei de pe ţĕrm şi a canonierelor de pe Dunăre, anunţă sosirea trenului regal, care venea direct dela Sinaia. Suveranii, erau însoţiţî de principele şi princesa moştenitóre, apoi de prinţii Leopold şi Wilhelm de Hohenzollern, de principele Bernard şi princesa Charlota de Saxen-Meiningen, apoi de miniştrii şi preşedinţii corpurilor legiuitóre. La intrarea podului Majestăţile Lor au fost întêmpinate de d-l inginer Saligny, autorul proiectului şi directorul lucrărilor podului. Trupa mândră şi frumósă a elevilor scólei de podurî şi şosele, din a căror feţe se reflecta inteligenţa şi spiritul viu al Românului, a format garda de onóre a Regelui în tot decursul serbării.

Majestăţile lor au traversat podul pe jos până la ultimul stêlp, unde erau aşteptate de cei învitaţî. Imediat după acésta a urmat între salve de tunurî ceremonia aşedării ultimului nit de argint, din partea M. S. Regelui, ca semn, că lucrarea podului este terminată. Apoi plecară cu toţii spre malul drept. La eşirea de pe pod Majestăţile Lor au fost întîmpinate de şefii autorităţilor judeţene şi de primarul din Cernavoda, care le-a oferit pâne şi sare. După aceea merseră într'un chiosc anume construit, unde au fost primiţî de Metropolitul-Primat şi de Episcopul Dunării de jos.

Aicî s'a dat mai întâiu cetire următorului *document de vecînică amintire*, care a fost subscris de Suveranî, de principele şi princesa moştenitóre, de Metropolitul-Primat, preşedinţii corpurilor legiuitóre şi de miniştrii:

Noi *Carol I*,
Prin graţia lui Dumnedeu şi voinţa naţională Rege al României.

In anul mântuirei 1890 am pus piatra fundamentală a podului menit sĕ împreune cele două malurî ale Dunării între Feteştî şi Cernavoda.

După cincî anî de muncă statornică, Dumnedeu hărăzind Ţĕrei linisce şi îndestulare, astădĭ în a 14-a di a lunei Septemvre 1895 şi al 30-lea an al Domniei mele, mulţumită rîvnei şi măestriei inginerilor românî, am trecut pe de-asupra valurilor celor două braţe ale Dunării măreţe şi am bătut cel din urmă cuiu, care a încheiat şi sfirşit aceste falnice lucrărî, faţă fiind Maiestatea Sa Regina, Alteţele Lor Regale Principele şi Principesa României, iubitul meu frate, Principele Leopold de Hohenzollern, nepotul meu A. S. Principele ereditar

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Vinovată.

Novela de Renée Ghil.
(F i n e.)

D-l Hurtin părăsi violent camera, împingând la o parte cu o mişcare de mână pe fiica sa, care cădù éră-şi pe scaunul ei. Il audiră, cum se preâmbla cu paşi grei prin salon. Ne mai putêndu-şĭ stăpâni espresiunea feţei, umbla încóce şi încolo cu mânile încrucişate la spate şi cu lacrămile în ochii sĕi, umflaţĭ de durere.

Simţul sĕu de onóre avea sĕ supórte o crâncenă luptă cu nemărginita sa iubire de tată. Inaintea uşei salonului se oprì şi resfoi într'un album fotografic. De-odată ochiul sĕu se mări, o palóre mortală se ivì pe faţa sa. O femeiă cu umerii goi, ca de marmură albă, îi zîmbea ca o drăgălaşă amintire de primă-vară într'o di de vară ardĕtóre.

Ah, ce ameţélă înfricoşată ne cuprinde, când uităm totul şi pe noi înşi ne! Da, aşa a fost atuncî, şi pentru-ce óre se ridica din întunerecul trecutului vina sa, unica, care-l apăsa? O amică a soţiei sale, cum póte şi a sĕrmanului sĕu copil, va fi avut de-a face cu un amic al bărbatului sĕu... El îşĭ apasa dureros mânile pe frunte. In anticameră se audia un sgomot de vocĭ şi cu un gest rugător şi plin de desperare apărù Marta.

— Tată, tată! Aicĭ este Andrée! — Graţiă! Graţiă!

Spăriat se apropiă de ea şi abia avù timp sĕ-i şoptéscă: Stăi aicĭ. Cu o mână tremurândă închise uşa, când întră Andrée.

Ii trebui o încordare mare pentru-ca sĕ se reculégă. El dise în fine:

— Ce e nou, scumpul meu Andrée, cui sĕ atribui plăcerea de-a te vedea?

Andrée Durien, un bărbat de trei-decĭ şi cincĭ de anĭ, brunet, cu fruntea largă şi cu mustaţa milităréscă, se încorda sĕ se stăpânéscă: Suntem singurĭ? Nu ne aude nimenea?

— Nimenea. Ce s'a întêmplat?

Andrée îl apucă de mână.

— Privesce-mĕ şi spune-mĭ, décă o afacere, care nu ar fi seriósă, ar putea ca într'o nópte sĕ-mĭ schimbe atât de tare faţa?

Lacrămĭ ardĕtóre îi curgeau din ochĭ. Se aşedă puţin, apoi plânse în tăcere, şi lacrămile acestui bărbat, făcut pentru activitate, erau tragice. D-l Hurtin se aşedă în faţa sa.

— Tată, durerea mea e nemărginită, ca şi fericirea mea ameninţată, ba chiar póte perdută. D-ta îmĭ vei pute spune totul cu un cuvênt, care mĕ va face cel mai nenorocit, séu cel mai vinovat. Rĕspunde-mĭ pe cuvêntul de onóre: A fost Marta erĭ după amédĭ aicĭ la d-ta?

Hurtin era atât de pregătit la acéstă întrebare, încât nicĭ un muschiu al feţei sale nu se contractă, când rĕspunse:

— Dér, Andrée, la ce acest ton festiv la un lucru simplu? Da, Marta a fost aicĭ până la cincĭ şi jumĕtate séu şése.

O bucuriă supraomenéscă trecù prin corpul lui Andrée, şi faţa sa se făcù roşiă.

— Ah, mulţămesc... Reînviez... Marta, mica mea Martă!

Dér o tristeţă adêncă urmă după acéstă erupţiune de bucuriă.

— Aşa-déră sunt un miserabil! Nu scii, că am fost prepuitor ca un nebun!

El se ridicase, pentru ca sĕ îngenuncheze. Hurtin îl luă în braţe şi dete curs liber emoţiunei, ce-l îneca.

— Andrée, amicul meu, femeile nu sciu nimic.... Nu i-ai spus nimic Martei?

— Nu.

— Fórte bine. Trebue, că ai suferit mult îmbrăţişéză-mĕ scumpul meu Andrée.

— Mulţămesc... Privesce visita mea, ca şi când nu aş fi făcut'o. Mĕ duc fericit, fórte fericit.

Andrée strînse mâna lui Hurtin, care-l însoţi până la uşe. După-ce se închise uşa, Hurtin trebuì sĕ se ţină de masă, ca sĕ nu cadă. Albumul deschis îi făcuse sĕ-şĭ sacrifice onórea. Adênc deprimat, rĕmase cufundat în gândurĭ, şi lacrămĭ gróse îi curgeau pe faţă şi prin barbă.

Când ridică capul, Marta sta înaintea lui, înfrântă de durere, umilită, ca un copil, care îşĭ închipue înaintea sa un D-deu, care iartă. Cu o erupţiune de o resignaţiune nemărginită şi de-o bucuriă amestecată cu durere îşĭ deschise braţele:

— Vino Marto, vino! Nimenea n'are dreptul de-a fi un judecător sever... Nu trebue sĕ fiă cine-va mai crud ca timpul şi ca uitarea. Prin timp şi prin uitare chiar şi cel vinovat póte încă sĕ fiă fericit.

Ucu.

de Hohenzollern, A. S. Principele ereditar de Meiningen şi A. S. Regală Principesa ereditară de Saxa-Meiningen, înaltul cler, miniştri Mei, preşedinţii şi membri biroului corpurilor legiuitóre, trimişii puterilor străine, acreditaţiî pe lângă Mine, fruntaşiî oştirei Mele, înalţii demnitari ai statului şi corpul technic.

De adî înainte nimic nu mai desparte România din stînga Dunărei de Dobrogea, pe care prin vitejia ostaşilor noştri din rěsboiul dela 1877, am împreunat-o din nou cu patria-mumă. Ast-fel vom putea da acestei provincii şi porturilor ei de pe ţărmul mărei tótă îngrijirea nóstră spre a lor desvoltare şi propăşire.

Mândru, împreună cu ţéra întrégă, că am ridicat un monument, care face fală numelui român şi care va fi pururea îndemn puternic pentru urmaşii noştri, spre a purcede tot mai departe pe calea muncei, a civilisaţiei şi a mărirei, am semnat acest document de vecînică amintire.

Am chibzuit dér, că după sfinţirea podului, făcută de I. P. S. S. Archiepiscopul şi Mitropolitul Primat, un exemplar să fiă aşeḑat în zidăria de pe malul drept al Dunărei, împreună cu copia documentului ce a fost pusă în zidăria piciorului de pe ţărmul stîng, ér cel al doilea se se păstreze în archiva Statului.

*

A urmat apoi serviciul religios oficiat de Metropolitul-Primate, după care Inalt Prea Sânţia Sa a rostit un discurs esprimând sentimentele clerului faţă cu actul ce se petrece şi faţă cu Domnitorul.

Documentul comemorativ fù zidit apoi într'un stêlp al podului, Regele, Regina principii, archiereii şi miniştrii dând ultima lovitură de ciocan. D-l T. Maiorescu dădù în urmă M. S. Regelui mistria de zidar cu-o scurtă alocuţiune.

Acuma a urmat momentul interesant al încercării de resistenţă a podului. Despre acésta şi despre partea din urmă a serbării în altă scrisóre.

CRONICA POLITICĂ.

19 Septemvre.

Sub titlul *„Pactul cu Ungaria"* publică *„Politik"* din Praga, organul Cehilor bětrâni, un articol de fond important, în care dovedesce desavantagiele, ce le are Austria din pactul dela 1867 încheiat cu Ungaria, pact, care în 1897 espiră şi trebue renoit. După-ce numitul ḑiar produce date concrete pentru dovedirea afirmărilor sale, finesce astfel: „Ceea-ce se întêmplă as'ḑi în Ungaria, este o adevărată orgiă financiară. Şovinismul maghiar aruncă banii pe ferestră afară, Pesta trebue să devină oraş mare şi renumit, şi pentru clădirile scumpe şi superflue trebue să împingă din banî cassa statului. Făr' de nicî o lipsă se construesc neîncetat linii ferate nouě, se creează industrii, numai pentru ca globusul maghiar se apară cât se póte de prestiţ. Şi apoi ce se drege cu sérbarea mileniului şi cu esposiţia milenară! Ceea-ce nu-şi póte permite capitala Berlin, pentru şovinismul maghiar e un lucru bagatel, şi nu le geneză nicî decum pe spiritele marî din palaturile guvernului pestan faptul, că finanţele de stat, după-cum chiar isvórele maghiare constată, iau o fisonomiă îngrijitóre. Pentru astfel de estravaganţe n'are se sufere Austria, şi de aceea vom vedé ce ţinută va lua guvernul austriac în cestiunea pactului. Bunăstarea popórelor n'o putem jertfi pentru interese politice şi de aceea ḑicem ómenilor noştri: „Puneţi-vě şi vě apěraţi!"

*

După cum se anunţă, **dieta Croaţiei** se va întruni la 28 c. Obiectul principal al desbaterei va fi bugetul pentru 1896. Ḑiarele din Agram signaliséză un nou *conflict croato-ungar* cu acésta ocasiune. Toţi acei membri ai dietei adecă, carî sunt preoţî, îndată după deschidere vor protesta contra faptului, că în Fiume, pe teritor croat şi în diecesa episcopului din Zengg se introduc legile bisericescî-politice unguresci (matriculele civile, căsătoria civilă etc.). Noul episcop din Zengg, *Dr. Maurovicî*, e hotărît a-şî apăra din tóte puterile drepturile sale.

Budgetul statului ungar pe 1896.

In şedinţa de erî a camerei deputaţilor, precum scim, ministrul unguresc de finanţe a presentat proiectul de budget pentru anul 1896.

Totalul cheltuelilor e preliminat cu fl. 472,987.244 (mai mult cu fl. 4.459.183 ca în 1895.) Totalul venitelor: fl. 473,064.398 (mai mult cu fl. 4,514.141 ca în 1895.) Escedentul în plus este: fl. 77.154 (mai mult cu 54.958 ca în 1895.)

Cheltuelele ordinare ale tuturor resorturilor ministeriale s'au urcat în mod considerabil. In special *cheltuelile ministeriului de culte şi instrucţiune publică s'au urcat cu 1,348.006 fl.* Şi anume crescerile mai însemnate se arată la următórele posiţii:

1) 68,261 fl. în plus la acoperirea trebuinţelor institutelor superióre de învěţământ (numai pentru subvenţionarea colegiului baronului Eötvös Joszef e preliminată o sumă aproximativă de 20,000 fl !)

2) Cu 92.652 fl. se ridică cheltuelile susţinerei gimnasiilor şi cu 21.997 fl. cheltuelile susţinerei şcólelor reale. Acésta, parte din causă, că anumite gimnasii susţinute până aci de comune au să trécă în mâna statului, parte din causă că la unele gimnasii edificate în timpul din urmă s'au deschis classe nouě, ér la altele trebue să se deschidă classe paralele din causa mulţimei elevilor.

3) Cu 100,600 fl. s'a preliminat mai mult la rubrica subvenţionărei *şcólelor medii confesionale*, comitatense şi comunale, în scopul — cum se ḑice în esposeul ministrului — *„ca să se facă posibilă desvoltarea şcólelor, carî represintă interesele statului"*.

4) Cel mai mare plus, în sumă de 738.776 fl. se arată la rubrica *„crescerei poporale"*. Din acéstă sumă, cu 601,899 fl. s'a destinat mai mult pentru subvenţionarea şcólelor elementare şi superióre poporale şi a şcólelor civile. In parte, acéstă urcare a budgetului a fost reclamată şi pentru ca cele *400 şcóle poporale unguresci proiectate pentru mileniu* să póta fi înfiinţate şi deschise cu începutul anului şcolar viitor.

5) Cu 50,000 fl. se ridică şi cheltuelile menite *pentru scopurî bisericescî*, deóre-ce s'a constatat, că din suma de 100,000 fl. votată până acum n'a fost cu putinţă a întregi ajutorarea preoţilor unor bisericî până la un minim anual.

6) In fine, cu 129.744 fl. se ridică cheltuelile menite să amortiseze imprumuturile ce s'au făcut cu edificarea unor institute unguresci de învěţământ ale statului.

Cu un cuvênt, la preliminarea budgetului s'au avut şi de astă-dată în vedere *esclusiv interesele de maghiarisare!*

SCIRILE ḐILEI.

19 Septemvre.

Manevrele române. Trupele române, carî vor lua parte la manevrele din tómna acésta, s'au concentrat deja pe locurile indicate pentru operaţiunî. Regele Carol, împreună cu prinţii străinî, óspeţiî săi, va porni în diminéţa ḑilei de 23 Sept. v. pe câmpul de manevre, fiind cu cuartirul séu general la Buştea.

—o—

Protestele Slovacilor. Comunitatea bisericéscă evangelică slovacă din Ungaria de Nord este fórte indignată asupra nóuei împărţirî a cercurilor bisericescî, prin ceea ce guvernul ungar intenţionéză a-şi rupe pe Slovacî de olaltă. Ḑilele trecute protopopiatul evangelic din Liptó-Sân-Miclăuş a ţinut o adunare, în care s'a luat hotărîrea, ca protopopiatul să protesteze contra nouei împărţirî a cercurilor bisericescî slovace, şi să nu trimită nicî un representant la adunările cercuale. Asemenea s'a luat hotărîrea, ca scrisorea de adio a episcopului Baltik, — care s'a mutat din Lipto-Sân-Miclăuş la Balassa-Gyarmat, şi pe care Slovacii nu-l puteau suferi, pentru-că cocheta cu Maghiarii şi cu guvernul — simplaminte să se ia la cunoscinţă, şi episcopului nevrednic să nu i-se dea nicî un rěspuns.

—o—

Joncţiunile româno-ungare. D. Al. Lahovari, ministrul de esterne român, a deschis tratările cu ministerul de esterne din Viena pentru prelungirea convenţiei încheiate la 1891, privitóre la racordarea liniilor ferate ungare cu cele române prin Turnu-Roşu. E probabil, că convenţia se va prelungi pe un nou termin de cincî anî, de-órece nicî studiile construirei liniei R.-Vâlcea-Călimăneşti-Turnu-Roşu nu sunt înca terminate.

—o—

Inspecţiune şcolară. Ministrul de culte ungar a încredinţat pentru anul 1895/6 pe directorul suprem şcolar din Sibiiu, Iosif Elischer, cu inspecţionarea şcólelor reale române din Braşov.

—o—

Institutul de economii şi credit „Sentinela" din Satul nou, lângă Panciova s'a constituit în adunarea generală constituantă din 26 Septemvre n. c. Capitalul social e: 40.000 fl. séu 80.000 coróne. Actele, cum ni-se scrie, se vor aşterne tribunalului competent pentru împrotocolarea firmei.

—o—

D-l A. G. Nyholm, profesor de fortificaţii la şcóla de rěsboiu din Kopenhaga, a sosit de câteva ḑile în Bucuresci pentru a visita stabilimentele militare române, şi mai ales poligonul şi lucrările de geniu.

—o—

Apa Dunărei este într'o decreştere cum rar s'a vědut, şi din acéstă causă sufere navigaţiunea, fiind mulţime de vase înămolite. In apropiere de Olteniţa, în dreptul satului bulgăresc Taban, vasele d'abia trec. Vapórele marî ale societăţii Gagarin nu înainteză în sus, decât până la Turtucaia, şi numai cele micî trec înainte până la Severin.

—o—

Statua lui Carnot. Se depeşéză din Paris, că statua lui Carnot, fostul preşedinte al republicei, fù desvălită în Fontenaibleau, în presenţa actualului preşedinte Faure, precum şi a ministrului lucrărilor publice. La frumósa sărbătóre au luat parte şi membrii familiei fostului preşedinte Carnot.

—o—

Filoxera. Constatându-se ivirea filoxerei în viile comunei *Iacobenî* din comitatul Tĕrnava-mare, ministrul a pus numita comună sub carantină.

—o—

Caută ocupaţiune un tinĕr român, absolvent de gimnasiu, care posede tóte trei limbile patriei, avênd şi testimoniu de maturitate. A se adresa la administraţia „Gaz. Trans."

—o—

POSTA REDACŢIUNEI. D-lui *A. B· în Biluc.* Postul, de care întrebaţi, este ocupat.

Dela comună.

Şedinţa din 30 Septemvre 1895.

1) Punctul prim din programă a fost alegerea unui cancelist pentru oficiul de matriculare, din care causă presidiul e purtat de vice-şpanul Dr. Jekel. Acesta aduce la cunoscinţa representanţei comunale, că ministrul de interne a sistemisat acest post cu o léfă anuală de 600 fl. şi 100 banî de cuartir, platibilî din budgetul statului, resp. al ministeriului de interne, lăsând alegerea în competinţa comunei. Comitetul permanent propune respingerea alegerii, de témă, ca să nu urmeze de aci sarcinî financiare pentru comună în viitor. Vice-şpanul nu admite nicî o discusiune meritorică a acestui punct, şi insistă, ca numai decât să se facă alegerea. Harmath şi Koss sprijinesc pe vice-şpanul. Adam, sprijinit de *Vlaicu* şi Schiel, propun o desbatere meritorică sub presidiul primarului, ceea ce se primesce. Vice-şpanul se retrage şi predă presidiul primarului. Fabritius, Vlaicu şi Schiel susţin părerea comitetului permanent, ḑicênd, că cancelistul să fiă numit de ministrul de interne séu de conducětorul de matricule, sub a cărui responsabilitate funcţionéză. Schnell propune, ca comuna să alégă cancelistul numai pe timpul cât acesta va fi plătit din partea statului. Acéstă propunere se primesce cu o mică majoritate şi sub presidiul vice-şpanului se alege de cancelist Karl *Reiner* cu 44 voturî. Concurenţî au fost vre-o 15 inşî.

2) Aprobarea Statutului comunal şi salarial cu unele micî modificărî servesce spre sciinţă.

3) Prim-ministru Bánffy aprobă conclusul comunal de 20 Iunie a. c. cu privire la *monumentul millenar de pe vêrful Tâmpei* şi trimite o schiţă, din care se vede că monumentul are la basă dimensiunile $4^1/_2$ m. $\times$ $4^1/_2$ m. şi o înălţime de 25 m.

Magistratul propune cedarea unui loc, precum şi a pietrei necesare. Comitetul permanent propune respingerea monumentului până când nu se va sci ce fel de figură va fi în vêrful monumentului, şi în ce limbă va fi o eventuală inscripţiune. *Vlaicu* sprijinesce acéstă propunere.

Dr O roban ḑice, că să nu mai întrebăm de detailurî şi să nu ne legăm de mĕrunţişurî, ci să ne ţinem de *onóre* (!), că statul ungar a ales tocmai Braşovul pentru punerea unuia din cele 7 monumente millenare; propune decî cedarea locului, resp. primirea monumentului.

Mai vorbesce Schnell tot în sensul acesta, ḑicênd, că lui e indiferent, ce figură vine sus şi ce inscripţiă va purta. *Vlaicu* îi combate a doua-óră; la votare însĕ se primesce cu mare majoritate propunerea magistratului.

Cu acésta se încheiă şedinţa pe la $6^1/_4$ óre séra. S'au observat adî fórte mulţî representanţî maghiarî, carî au mers mână în mână cu Saşii bětrânî. Verḑii nu s'au prea arătat.

Meditaţiunî din diecesa Gherlei.

— Septemvre 1895.

In nr. 190 al „Gaz. Trans." am arătat o parte din multele neajunsurî ale diecesei nóstre. Rěul însĕ este mult mai mare, decât ca să putem retăcé şi alte multe, carî ameninţă cu perire tot ce ni-a mai rĕmas bun în acéstă diecesă, şi carî reclamă o interesare mai mare din partea tuturor Românilor de bine faţă cu cele ce se petrec pe la noi, căcî e vorba de sórtea unei dintre cele mai estinse diecese românescî, care numĕră câte-va sute de mii de suflete.

Acum voiu să ating ceva despre modul, cum se chivernisesc la noi fondurile bisericescî şi naţionale, fondurile clerului şi ale poporului credincios, care scie să binecuvinte memoria celor ce se interesézä de sórtea lui, dér scie şi să blasteme pe cei ce merită blăstĕmul.

Cum-că nicî în privinţa fondurilor diecesane nu găsim la cei din fruntea diecesei nóstre vre-o administrare şi manipulare esactă, a dovedit'o, între alte multe, destul de dureros şi numai casul, ce s'a fost ivit cu manipularea prin fiă ertatul fost preposit. Acel cas ar fi putut servi ca un advertisment pentru o mai bună controlă, dér s'a întêmplat contrarul. Daunele, abusurile şi neocrotităţile s'au sporit din an în an, încât manipulanţii, ce au urmat de-atuncî, nu au eşit cu mânile curate. Dovadă eclatantă e caosul produs de manipulanţii vii şi morţi, şi daunele „fondurilor diecesane" şi ale „şcólei centrale". Şi óre suspinele văduvelor şi ale orfanilor nu vor striga rĕsplătire la ceriu? Óre preoţii contribuenţî la acele fondurî nu vor implora blăstĕmul ceriului asupra celor ce în asemenea mod abuséză de jertfele şi buna lor credinţă?... S-tul *Ioan gură de aur* indică marea responsabilitate a episcopilor prin următórele cuvinte: „Cât de multe pedepse îi aşteptă pe episcopî, deóre-ce fiă-care dintre ei va să dea sémă nu numai despre greşelele sale, ci şi despre acele tóte, ce le vor fi făcut alţii". Se póte óre, ca un episcop, cum este episcopul nostru, să nu voéscă a ţiné întru nimic sémă de admonierile sântei scripturî?

Dér păcatul şi slăbiciunea cea mai mare a administraţiunei nóstre diecesane mai nouě stă în aceea, că *se pun în stat de minorenĭ, şi tóte le aşteptă numai şi numai dela guvern.* De aci a urmat, că nicĭ adĭ, după un restimp aprópe de-o jumĕtate de véc, n'am ajuns sĕ avem nicĭ biserică catedrală, nicĭ alte institute culturale, carĭ sunt părţĭ constitutive ale unei episcopii.

Décă un preot, un protopop zelos póte ridica şcóle şi bisericĭ pompóse, dintre carĭ unele ar puté servi şi ca bisericĭ catedrale, óre o diecesă întrégă şi atât de vastă, cum este a nóstră, décă ar fi ea bine condusă, n'ar puté sĕ facă asemenea? Astădĭ am avé catedrală, am avé seminar, am avé aşedăminte şi fondurĭ, fără ca episcopul sĕ se fi têrêt, umilit şi înjosit, căutând potcóve de ocĭ morţĭ pe la uşile miniştrilor. Căcĭ scris este: *„Nu vĕ încredeţĭ în fiiĭ boerilor, în carĭ nu este mântuire“*... Şi pildă am avut în predecesorii de pia memoria episcopĭ ai Făgăraşului, şi mai avem şi astădĭ în Blăşenĭ, carĭ prin zelul lor sciu şi astădĭ sĕ facă minunĭ, fără de a cerşi concursul rĕuvoitorilor, carĭ se conduc faţă de noi de principiul: *„do ut des“*.

Cu un cuvênt, în stările diecesei nóstre se află ceva putred, care pe cei bunĭ şi serioşĭ îĭ împlu de îngrijirĭ, silindu-i a medita, că óre unde o sĕ ajungem. Fericiţii iniţiatorĭ ai înfiinţărei şi organisărei hierarchiei nóstre bisericescĭ alt-fel de resultate au aşteptat dela opera lor. Idealul lor era: sporirea focularelor pentru conservarea şi desvoltarea culturei naţionale şi religióse, atât de periclitate în aceste margini ale românismului. Inima Românului însĕ trebue sĕ se umple de durere şi amărăciune când vede, că în timpul din urmă am început sĕ mergem în direcţiune diametral opusă, căcĭ pe cârmacii puşĭ în fruntea afacerilor, fiind ei slabĭ de ânger, vênturile streine îĭ mênă tocmai în direcţiune contrară.

Dér mi-se va dice, póte, că dela un episcop ca Prea Sânţia Sa părintele Szabo n'avem ce aştepta. Lui îi lipsesce şi crescerea şi inima pentru de-a înţelege dorinţele nóstre.

Aşa este. Sciu şi eu, că causa limbei şi culturei nóstre naţionale n'are nimic de aşteptat dela un archiereu, care a aflat de cuviinţă a scóte limba română chiar şi din seminariul clericilor sĕi, înlocuindu-o cu cea latină. N'avem nimic de aşteptat dela un archiereu român, ca acesta, care a fost în stare sĕ refuse într'un mod atât de brusc chiar şi apelul Blaşenilor în causa noului edificiu gimnasial de-acolo, refusând orĭ-ce ajutor moral, orĭ material. Le sciu şi eu acestea, dér întreb, suntem noi óre minorenĭ toţĭ? Nu este óre datorinţa tuturor credincioşilor cu bun suflet şi înţelegătorĭ din acéstă diecesă, ca sĕ sară în apĕrarea causei periclitate, şi sĕ nu lase, ca din causa unei persóne sĕ sufere şi sĕ se ruineze o diecesă întrégă?

Acésta e marea întrebare, asupra căreia trebue sĕ mediteze serios toţĭ Românii, carĭ pórtă la inimă sórtea unui popor de aprópe o jumĕtate milion de suflete românescĭ din diecesa Gherlei. Nu trebue nimenea sĕ fiă încăpăţinat în părerile sale, căcĭ străbunii ni-au lăsat învĕţătura: *„sapienti est consilium mutare in melius“.*

Credincioşĭ din diecesa Gherlei.

Mórtea lui Pasteur.

Scirea despre mórtea lui Pasteur a impresionat dureros nu numai cercurile savante, dér şi pe tótă lumea, căcĭ sunt prea rarĭ ómenii, carĭ sĕ fi ajuns la o celebritate atât de universală ca acest mare savant, ca acest binefăcĕtor al omenimeĭ. Descoperitorul microbilor şi al vindecării turbării şi-a înscris pentru vecĭă numele în cartea omenirei şi va fi tot-deuna slăvit ca unul din cei mai marĭ bărbaţĭ ai véculuĭ, în care trăim.

Louis Pasteur s'a născut la 27 Decemvre 1822 la Dôle, departamentul Jura, şi la vêrsta de 18 anĭ intră ca măestru supra-numĕrar de studii în colegiul din Besançon, şi fù primit, trei anĭ în urmă, ca elev în şcóla normală. Numit agregat de sciinţe fisice în Septemvre 1846, rĕmase încă doi anĭ ataşat la şcóla acésta în calitate de preparator de chimie, obţinù doctoratul în 1847, fù numit în 1848 profesor de fisică la liceul din Dijon, şi după trei anĭ fù chiămat sĕ suplinéscă catedra de chimie la facultatea de sciinţe din Strasburg. In 1852 deveni titular al acestei catedre. In Decemvre 1862 fù ales membru al Academiei de sciinţe. Dela 1867 până la 1875 a ocupat catedra de chimie la Sorbona. Retrăgându-se din corpul profesoral, Paul Bert propuse, în 1874, Adunării naţionale francese, ca sĕ i-se voteze o pensiă viageră de 12.000 lei pe an, ca recompensă naţională, şi Adunarea se grăbi sĕ asigure savantului mijlócele de esistenţă.

Că Pasteur nu şi-a perdut de atuncĭ vremea, dovedesc descoperirile sale epocale. Bóla viermilor de mătasă, dalacul, colera găinilor, vaccinul dalacului, turbarea şi vaccinul turbării sunt pietrile nemuritóre ce şi-a ridicat Pasteur în istoria omenimei şi orĭ-carĭ ar fi monumentele ce i-se vor înălţa în viitor de cătră Francia şi umanitatea recunoscĕtóre, descoperirile sale vor rĕmâné în vecĭ neatinse de elementele cele mai distrugĕtóre ale naturei.

Pasteur suferea de mult timp de paralisiă; acum 8 dile a avut un atac violent; Sâmbătă a avut un nou atac, bolnavul a rĕmas tótă diua de Sâmbătă într'o stare de somnolenţă mortală şi s'a stins fără suferinţe. Dómna Pasteur a fost admirabilă de devotament. Avea pe lângă dênsa pe fiica sa, pe ginerile sĕu cu cei doi fii ai lor, pe fiul ei d. Pasteur, însărcinat de afacerĭ la Madrid, şi pe d-rii Roux şi Chautemessi.

Pasteur era în vêrstă de 73 de anĭ.

Guvernul a decis sĕ i-se facă o înmormêntare naţională, care se va sevîrşi Mercurĭ sĕu Joi. După cererea familiei, corpul va fi înmormêntat la institutul Pasteur. Familia a primit telegrame de condolenţă din partea preşedintelui Faure, şi a miniştrilor francesĭ.

Dare de sémă şi mulţămită publică.

Cu ocasiunea producţiunei teatrale din 25 August c., arangiată de tinerimea studiósă română în Făgăraş, a încurs suma de 130 fl. 10 cr. din carĭ subtrăgêndu-se spesele cu 77 fl. 52 cr., rĕmâne venit curat 52 fl. 58 cr. din carĭ 10 fl. s'au predat primăriei comunale din Făgăraş spre scopul infrumseţărei oraşului. —

Au bine-voit a supra-solvi următorii p. t. d-ni: Ioan Ţeţ comerciant (Bucuresci) 2 fl., Ioan Scurtu, controlor comit; Dionisie Făgărăşian prof. (Braşov); Ioan Peia comerciant (Făgăraş); Dr. Şenchea ases. orf. (Făgăraş) câte 1 fl.; Dr. Nicolae Şerban, deputat 80 cr., N. N. căpitan 70 cr., German căpitan 60 cr., Vulcan 50 cr., Dr. Moga 50 cr., Pop notar (Perşanĭ) 40 cr., Basiliu Raţiu vicar (Făgăraş) 30 cr., Căpitan Biju 30 cr., Paulina Meţian 20 cr., Dr. Şofron Comşa 20 cr., G. Ursu 20 cr., Negruţ Aurelian 20 cr., I. Bunea 20 cr.; Prescură, vice-notar 20 cr., G. Radocea 10 cr.

Tuturor p. t. d-lor supra-solvenţi, precum şi curatoratului bisericei rom. cat., care ne-a pus gratis la disposiţiune bina, le aducem pe acéstă cale cea mai căldurósă mulţămită.

Făgăraş, 27 August 1895.

Ioan Dejenariu, I. Berescu, Ioan Scurtu,
cassar. secretar. controlor.

DIVERSE.

Doi ocolitorĭ ai pămêntului în Constanţa. Pe vaporul „Meteor“, care urma vaporul „Elisabeta“ în escursiunea pe care M. Sa Regina României, părinţii şi óspeţii au făcut-o pe Marea-neagră Vinerĭ, se afla şi un tinĕr cu numele Henrich Stupp, german, elev la institutul de geografie al Africei. El şi-a propus sĕ facă în timp de 24 de lunĭ ocolul lumei pe jos şi fără nicĭ un ban. Stupp a plecat dela München în diua de 31 Iulie 1895, strĕbătênd Germania, Austro-Ungaria, Serbia şi România. Din Bucuresci s'a dus la Constanţa, trecênd tot pe jos şi podul de peste Dunăre. Dela Constanţa a plecat cu vaporul „Meteor“ la Constantinopol şi va străbate Asia, America şi apoi se va întórce érăşĭ la München. — Tot pe Meteor se afla un alt tinĕr american, anume Thoerner, care a plecat din San-Francisco (America), împreună cu un tovarăş numit Koegler, spre a ocoli pămêntul tot pe jos şi fără nicĭ un ban, în timp de 2 anĭ, făcênd un rĕmăşag de 16.000 dolarĭ (80.000 de fr.) cu clubul „Atlet“ din acel oraş. Tinĕrul Koegler îmbolnăvindu-se a rĕmas la Bucuresci, ér tovarăşul lui îşĭ urméză voiajul spre San-Francisco. Din San-Francisco până la Bucuresci ei au făcut drumul în timp de 14 lunĭ. Dela San-Francisco au mers la Southampton, Londra, Lisabona (cu vaporul) apoi au străbătut pe jos Spania, Portugalia, Francia, Italia, Elveţia, Bavaria, Austro-Ungaria, Serbia, România. La München, în Bavaria, cei doi americanĭ s'au întâlnit cu tinĕrul Stupp, cu care fac acuma împreună voiajul. Dela Constanţa au plecat tot ierĭ pe vaporul român Meteor la Constantinopol. Vor străbate Asia, mergênd la Hong-Kong, în Japonia şi de aci la San-Francisco. D. Grigorie Manu, directorul regiei, care se afla în Constanţa în timpul serbărilor şi chiar pe vaporul „Meteor“, în timpul escursiunei pe mare, a oferit celor doi tinerĭ transportul gratuit până în Constantinopol. („Universul“)

Cei mai avuţĭ ómenĭ de pe lume. Din incidentul înrudirei familiei princiare Malborough cu Vanderbilt prin căsĕtoria un american a scotocit pe cei mai avuţĭ ómenĭ din lume. El a însemnat pe şése inşĭ, carĭ sunt următorii: Li-Hung-Ciang, vice-regele Chinei. Acesta are o avere de 1250 milióne florinĭ. El e cel mai bogat om din lume. In locul al doilea vine Rockefeller cu 450 milióne fl., al treilea Croesus este principele de Westminster cu 250 milióne fl., al patrulea este cu tot atâtea milióne, North, al cincelea e Vanderbilt şi al şéselea Woh-Qua tot, cu câte 250 milióne fl. Aceştĭ şése ómenĭ laolaltă posed puţintica avere de 2700 milióne fl. şi décă ar voi ar puté plăti ceva din datoria statului unguresc. Dintre aceştĭ şése împĕraţĭ de banĭ, numai doi au ereditat, ceilalţĭ patru au agonisit averea ei înşişĭ. Au ereditat: prinţul de Westminster şi Vanderbiltt, vice-regele Chinei Li-Hung-Ciang şi-a câştigat averea şi cu rafinăria sa chinezéscă, North din salitru, Rockefeller din ulei, Woh Qua s'a îmbogăţit din céiu.

Rubinstein şi publicul. Rubinstein întrebat de ce stă la piano fix şi fără sĕ-i pese de nimic ce-l înconjóră, rĕspunse: „Sunt cincĭ anĭ de când am dat un concert la Londra, mi-se părea, că auditorul se interesa de interpretaţiunea mea, şi însu-şĭ eu mĕ simţeam bine dispus. Cântând „Apasionata“ lui Beethoven îmĭ aruncai privirile asupra salei, şi vĕdui o „lady“ conversând fórte animat cu vecina sa. Acésta fù pentru mine un duş cu apă rece! Inchisei ochii şi din acea di n'am mai îndrăsnit sĕ privesc publicul“.

Ioan Stauss şi Ioan Brahms. Aceştĭ doi luceferĭ în composiţiunile în composiţiunile din dilele nóstre, sunt prieteni intimĭ, admirându-se reciproc, cu tóte că în caracteristica lor de compositorĭ e o mare divergenţă. Legătura simpatică dintre aceştĭ doi maeştri s'a accentuat într'un mod fórte amabil, cu ocasiunea logodnei d-rei Strauss, serbată la Ischl. D-şóra Strauss avea dorinţa, ca toţĭ amicii familiei, bine înţeles numai cei intimĭ, sĕ scrie pe evantaliul sĕu câte-va cuvinte, prin care sĕ se eterniseze. Ioan Brahms împlini şi el dorinţa d-şórei Stauss, adecă sĕ se eterniseze pe evantaliu, şi scrise primele toaste din valsul „An der schönen blauen Donau“ de Strauss, ér dedesubt scrise aceste cuvinte: „Ah! dér nu de Iohannes Brahms“.

Superstiţia în Rusia. Un archimilionar rus deschisese acum 3 anĭ lângă Petersburg un frumos stabiliment balnear, dér nu-l inaugurase încă, din causă, că o ţigancă predisese, că el va muri în diua, când se va deschide acel stabiliment.

Din acésta se vede cât era de superstiţios acel archimilionar, dér cu tóte că în timp de trei anĭ a fost prada acelei predicerĭ şi n'a îndrăsnit sĕ inaugureze stabilimentul, totuşĭ n'a scăpat de cele spuse de ţigancă.

In gazetele din Rusia, carĭ ne-au sosit dilele trecute găsim, că acel bogat rus — al căruĭ nume este Savelievicĭ Yegoroff — după ce şi-a cheltuit o mare parte din averea lui, s'a vĕdut constrîns a deschide stabilimentul, credênd, pe drept cuvênt, că cu acest mijloc îşĭ va căpĕta banii necesarĭ ca sĕ ducă viéţa cu care de mulţĭ anĭ se obicinuise.

Dér, fatalitate! tocmai în diua inaugurărei, când ridica un toast spre a mulţumi celor, care 'i uraseră o viéţă lungă şi fericită şi prosperarea stabilimentului sĕu, de odată cădù mort în urma unui anevrism.

Mângâere. M o r b o s u l: D-le doctor, nu-mĭ folosesce medicina nimic, mĕ simţesc din di în tot mai rĕu. Se pare, că d-ta nicĭ nu scii ce am? M e d i c u l: Nu face nimica; vom vedé la secţionare.

Literatură.

Memoriĭ din 1848/49 de Vasilie Moldovan, broşură elegantă, de 11 cóle, format 8°. Preţul unui esemplar e: **50 cr.** sĕu **1 corónă**, plus 5 cr. porto poştal; pentru România şi străinătate *1 franc 50 banĭ.* Comandele se pot face la adresa: *Traian H. Pop*, publicist, *Braşov* (Brassó) sĕu la *administraţia „Gazetei Transilvaniei.“*

*

In tipografia „A. Mureşianu“ din Braşov a apărut: **Povestirĭ economice** despre grădinărit, economia câmpului, vierit şi pădurit, de *Ioan Georgescu.* O carte fórte folositóre pentru plugarĭ, scrisă în stil uşor de priceput. Cartea are 136 pag. şi costă 25 cr. De vêndare la tipografia A. Mureşianu“ în Braşov, şi la libraria d-luĭ Nicolae Ciurcu, Braşov.

*

„Merceologia şi Technologia pentru scólele comerciale, profesionale şi studiu privat“, de prof. *Arseniu Vlaicu*, Braşov. Tiparul tipografiei Archidiecesane din Sibiiu, 1895. Acest op de mare şi netăgăduită valóre se estinde pe 895 pagine, cuprindênd 57 colĭ de tipar compres şi legibil, având şi o mulţime de ilustraţiunĭ. O lucrare de feliul acesta n'a apărut până acum în limba românéscă. Preţul 5 fl. v. a. Se află de vêndare la Libraria N. Ciurcu din Braşov.

*

Prin libraria diecesană din Caransebeş se pot procura: **Istorióre biblice** pentru elevii şcólelor poporale de *Dr. Petru Barbu.* Caransebes 1895. Preţul 12 cr. — **Catechismul** religiunei ortodoxe-rĕsăritene pentru şcólele poporale, de *Dr. Petru Barbu.* Caransebeş 1893. Preţul 20 cr. Aprobat de Ven. Consistorii din Arad şi Caransebeş. — Totodată se anunţă, că se află sub tipar: **Preparaţiunĭ la Istoriórele biblice,** după principiile herbarţiane. — Domnilor învĕţătorĭ, respective Catichetĭ, la cererea proprie, li-se trimite gratuit câte-un esemplar din *Istoriórele bibblice* cu o *preparaţiune.*

*

O frumósă şi bogată colecţiune de **„Predicĭ pentru Duminecĭ“**, scrise de regretatul şi distinsul orator *Iustin Popfiu*, a apărut în editura tipografiei „A u r o r a *A. Todoran*“ din Gherla (Szamosujvár). In tomul I se află vre-o 47 de predicĭ, dintre carĭ parte au apărut în „Amvonul“, parte sunt scóse din manuscrisele rĕmase de fericitul Popfiu. D-l Iuliu Sabo, care a arangiat pentru tipar aceste predicĭ, a făcut un bun serviciu clerului, realisând prin acésta o vechiă dorinţă a preoţimei nóstre Tiparul e curat şi frumos, hârtia fină. Preţul unui esemplar constătător din vre-o 500 pagine format mare, este 2 fl. 20 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Septemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.80
Renta de corône ung. 4% . . .	99.40
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.30
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.90
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	—.—
Imprum. ung. cu premii	159.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	—.—
Renta de hârtie austr.	100 75
Renta de argint austr.	101 10
Renta de aur austr.	121.60
Losurĭ din 1860	152.50
Acţii de ale Băncei austro ungară.	1054.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	490.95
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	406.75
Napoleondorĭ.	9.54½
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.90
London vista	120.30
Paris vista	47.52½
Rente de corône austr. 4%. . .	101.05
Note italiene.	45.30

Cursul pietei Braşov.

Din 30 Septemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.54	Vênd.	9.57
Galbenĭ	Cump.	5.63	Vênd.	5.67
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	10 76	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Arêndare prin licitaţiune.

Epitropia Bisericii St. Nicolae din Braşov-Scheiŭ **va arênda 70 de holde** ale Bisericiĭ pe termin **până la comassare.**

Licitaţiunea verbală se va ţiné **Duminecă în 24 Sept. st. v. (6 Oct. st. n) la 10 óre a. m.** la Biserica Sf. Nicolae din Scheiu.

Braşov, 15 Sept. 1895.

EPITROPIA PAROCHIALĂ a Bisericei române ort. rĕs. dela St. Nicolae, Braşov.

Sterie Stinghe,
epitrop-cassar.

2—3.

N-rul 6649—1895

Publicaţie.

Subscrisul Magistrat aduce prin acésta la cunoscinţă publică că **Joi în 17 Octomvre** 1895. la 10 óre a. m. se va ţiné licitaţiă în sala comunitaţii pentru arêndarea păşunitului de oi pe érna 1895/6 pe hotarul Sighişórei. Vadiul este de 50 fl. Condiţiunile mai de aprópe se pot vedea în cancelaria Magistratului.

Sighişóra, 27 Sept. 1895.

788,1—2. **Magistratul orăşênesc.**

De vêndare.

Realităţile ce au remas după George Dück, şi anume:

a) Móra situată lângă drumul fabricei Nr. 11 cu tóte apertinentele ce se ţin de móra şi pămênturĭ.

b) Şura cea mare, care se află în sus de grădina de póme a numitei morĭ, împreună cu curtea dealăturĭ, şi complexul de pămênturĭ ce se află în sus de întrarea la şură între canalul morii şi drumul fabricei.

c) Stupina situată lângă Ghimbêşel Nr. 28.

d) Livada ce se află în brazda a treia în livadia de fên cea mare a Braşovului, trecute în cartea funduară sub Nr. 411; numĕrile topografice 17,868, până 17,883; cu o suprafaţă de 18 jugere — **sunt de vêndare** din mână şi voie liberă.

780,3—3

Sz. 13407—1895.

Hirdetmény.

Brassó vármegye 1896 évi közigazgatási árva és gyámhatósági szükségleteiről szerkesztett költségvetési előirányzata az állandó választmány által történt tárgyalás után a törvény értelmében mái naptól kezdődőleg 15 napi közszemlére van kitéve.

Ezt azon megjegyzéssel hozom köztudomásra, hogy a költségvetés fenti határidőn belől a hivatalos órák alatt a vármegyei számvevőségénél bárki által betekinthető.

Brassó, 1895 Oktober hó 1-én.

Dr. Jekel Frigyes,
alispán.

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TANSILVANIEI“

Preţulŭ abonamentuluĭ este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe şése lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei lunĭ.	10 fr.
Pe şése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ.	2 fl. —
Pe şése lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe anŭ.	8 francĭ.
Pe şése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate poştale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arăta şi poşta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

ULTIMA SĂPTĂMÂNĂ!

☞ 31,499 de câştigurĭ! ☞

Câştigu principal un milion!

Grăbiţi-vĕ

cu cumpĕrarea de losurĭ a

LOTERIEI de CLASA UNG.

de banĭ,

de óre-ce tragerea losurilor clasa I va fi

la 16 Octomvre 1895.

Câştigul principal: Un milion,

apoi: **400,000, 200,000, 100,000, 80,000, 60,000, 50,000, 40,000, 30,000,** două à **20,000,** trei à **15,000** cincĭ à **10,000,** deuĕ-spre-deće à **8000,** două deçĭ şi şépte à **6000** cor. etc. **„fără nicĭ un scădĕmênt, în banĭ gata.“**

Losurĭ întregĭ I clasă fl. 20	Losurĭ întregĭ, pentru ambele clase fl. 40
„ jumĕtăţĭ I cl. „ 10	„ jumĕtăţĭ . . „ 20
„ a patra parte „ 5	„ a patra parte „ 10
„ a deće „ „ 2	„ a deće „ „ 4
„ a doua-deće p. „ 1	„ a doua deće p. „ 2

se mai pot căpăta impreună cu planul jocului la

Cassa de bancă

IACOB L. ADLER.

786,1—7

Al treilea los câştigă!

Deschidere de Magazin.

Avem onóre a informa P. T. public, că

am deschis

în piaţa Braşovului strada Vămei Nr. 9

Un magazin de mărfurĭ de modă,

manufactură, albiturĭ, şi tóte articolele atingĕtóre de acéstă **branşă.** Cumpĕrând mărfurile singurĭ în persónă **am ales tóte articolele cu o atenţie specială** şi o îngrijire scrupulósă, avênd o mare experienţă în specialitatea acésta, şi sperăm că vom corĕspunde tuturor cerinţelor.

Vĕ rugăm dar a visita Magazinul nostru, spre a Vĕ convinge atât de escelenta calitate a mărfurilor, cât şi de eftinătatea lor.

Cu tótă stima:

Theiss & Marton.

790,1—3

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

I. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéţa.
Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 21 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 14 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 16 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul mixt: 8 óre 20 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

I. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 9 óre 5 min. diminéţa.
„ „ 5 „ 13 m. după am.
Trenul mixt: 9 óre 30 min. séra.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 5 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul mixt: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia, Dumineca şi la sĕrbătorĭ.

☞ Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.